

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swó.bny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnny
Narój mócnny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spar měrnny
Čerstwość da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Šerbiske njedželske łopjeno

Šaložil 1891 Šhrjebjanški farar dr. theol. a fil. Bjedriř Sella.

W Budyschinje

7. februara 1937

Baužen

Njedžela Štomihj.

Šlaj, my džemy horje do Jerusalema! Luk. 18, 31—43.

Šlaj, my džemy horje do Jerusalema; i tutymj słowamj chze naš hwy. piřmo napominacć, řo na pucć hotowacć a je hwojim Šbóžnikom horje czahnyć do Jerusalema. Kóždy póřtny czař je ja naš řchesczjiansku wořadu tajke pucćowanje se Jesuřom horje do Jerusalema a tutón póřtny czař řteji jařo přched durjemi. Wřhi tym řo dopomnju na tamnu hór-ku pola Tübingena, kotraž ma na hwojim wjerřřku kapaklu. Wřhi nahlym pucću, kiž k nej horje wjedže řteja male domcčki. Kóždy ř nich je jenož tak wulki, řo ma jedyn wobras w nim rum. Tak řteja tam přhi pucću wobrašy Šhryřtuřoweho czerpjenja. Šdnž potom katolske prozeřiony horje do kapakli czahnu, wořtanu wone přched łóždym wobrašom řtejo a sanurja řo do czerpjenjow Šhryřtuřoweho pořledneho pucća, kotryž je wón ja naš řchoł. Šdnž my evangelszy teř tuto widomne wařhnyje prozeřionow nimamy, tak chze naš tola naške řlowo wabicć we duchu i našim Šbóžnikom horje czahnyć: Šlaj, my džemy horje do Jerusalema!

Přjedny pak hacć řo na pucć nastajimy, dawa naške dženyřniřke řczenje nam pohladacć do wutrobny naškeho Šbóžnika a nam pokasacć, we tajkej wěřtořczi, pokuřc-ny czi a lubořczi k nam cřlowjekam wón tutón czerćki pucć horje do Jerusalema dže.

Jako bě našy Šbóžnik na hwojim pucćowanju bliřko k měřtu Jerusalemej přhiřchoł, řjewi wón hwojim wucćobnikam wřhitko, řchtož řo řtacć dyrbi. Woni dyrbja wjedžecć, řo woni tu pořledni křócć ř nim hromadu tutón pucć na ju-trownny hwyedžen czahnu. Třeczi křócć to najřkěryje bě, ale něřk budže tón czař bórřny dopjelnyene. „Šlaj, my džemy ho-rje do Jerusalema!“ tak wón řapocćnyje hwoju řecć, přchetož do přchichoda dyrbja teř woni widžecć kaž wón, řo hwyu woni

na wřcho přchihotowani byli, řchtož ma přhincć. Do rukow póřhanow budže wón podatny. Wuřměřchowany wón budže, hanjeny a řaplowany. Woni budu jeho křjudowacć a na-pořledku teř moricć. Kaž bě wón jim řjewiř, tak řo teř wřhit-ko dopjelni. Kař je to móřno, řo cřlowjek w tajkej jařnořczi hwoj kónz dopředka widzi a tola njekhabłje? Husto w nowi-nach cřitamy, řo řu ludžo řami na řo ruku řložili, dokelž bě jim lěkar jich bliřki kónz řewiř. Jesuř njewidžeske jenož czerć-pjenje a řmjercć, ale wón widžeske po wřhitkim nowe ři-wjenje: Na třeczi džěń budže wón řařo řtanycć. To da jemu tutu wěřtořcć a njeda jemu řhabłacć na jeho czerćkim pucću. A njeje teř nam tutón řamy třeřcht daty? Teř my wěmy, řo naš nicžo dželicć njemóže wot lubořcze naškeho Bóha. Bóh pak je řylniřhi hacć wřhitzy njepřchecćeljo, hacć kóžde řpřto-wanje naškeho cžěta. Jako běřke Jerusalema řa czař profety řesajaja wot řylneho njepřchecćela woblehnyeny a zyle měřto řadwělowacć chzyske, pořtany profeta a dopomni Jerusale-miřki na jich wěru do wřchewomóřneho Bóha. Kař móřa woni řo řrachowacć? Ně, dokhož maju woni křutu wěru do Bóha, njemóřa woni řhubjeni hycć. Tehodla jich řesajaj řhutnje napomina, řo hwyu zyle Bóhu dowěřili: Je-li řo wy njewě-ricće, dha wy njewobřtejcće. Dokhož my křucće do Bóha wěřimy, móřemy řtřeřchtne a njekhabłajo hwoj pucć hić, kaž Jesuř tehdom hwoj pořledni pucć horje do Jerusalema. To dobnyće dyrbi tola naške hycć.

Šdnž bě Jesuř takle k hwojim wucćobnikam řecćał wo hwojim pořlednim pucću a řchto dyrbi řo wřhitko řtacć, wo-ni nicžo wot teho njerořumichu a ta řecć bě jim potajena a njewjedzichu, řchto prajene bě. Šaj, to my derje řrořumimy, řo bě jim ta řecć potajena. Woni běřhu se czařom řpóřnalł, řo je jich miřchtr wjazny dnžli cřlowjek. Přětr řam bě wuřnalł: Ty řy řyń žiweho Bóha. Kař dyrbjal Bóh hwojeho řyńa dacć tak czerćpicć? Woni běřhu widželi, řajku móř Jesuřo-

Moja Biblija.

we słowo ma. Jeho słowo ma móz na khoroszczach a słych duchach. Haj, na jeho słowo bo žamo morwi sažo k žiwym wróćca. Njedyrbjał Jesuś móz se swojim słowom wschitkich swojich njespšeczelow runje tak pobicź. Tu móz je Jesuś mēl, ale wón swoju móz njeje k temu wužil, pschetož wschitko dyrbjesche bo stacz, so by dopjelnjene bylo, shtož je psches profetow pižane wo człowiskim žynje. Tež w naschim žiwjenju ma bo Boža wola dopjelnicź. Hdnyž my tež Božu wołu njespšewidžimy a njesrosumimy, dyrbimy tola Bohu poklušni bycź. Kaž jara nam pali to „czehodla“ na dušci, hdnyž je do nascheho žiwjenja srudoba sacžahnyła. Dopósnacž pał budžemy haŕle junu we wěcznosćzi, nětkle pał dyrbimy swoje žiwjenja na tym mēscze a w tym stawje žiwi bycź, kaž je to Bóh po swojej woli postajil.

Bóh pał bē wschitko tak postajil nascheho wumoženia dla. W lubosćzi k nam człowjekam bē Jesuś schoł swoj czežki pucž horje do Jerusalema. Wschitko bē bo nasche dla stało. Nasche sczenje chze naž wožebje na tutu lubosćz nascheho Sbožnika pokasacž, hdnyž wono nam powjeda wo wustrowjenju tamneho kšepcho. Kaž je bo Jesuś w lubosćzi dele shtilil temu kšepemu a je jeho próstwu wužłjchał, tak stejese khrystužowe žyłe žiwjenje pod sakonjom lubosćze. Naž wumoz wot hrěcha a žmjerće, ja to bē wón žiwy a ja to wón tež na kšičižu wumrije. Tak tež Pětr w sbožnym wješelu piša: Wón je nasche hrěchi na swojim czele žam woprowal na drjewie, so byčimny hrěcham wotemrjeli a prawdosćzi žiwi byli. Srečhej wotemrjecž a prawdosćzi žiwi bycž, to je nascha horža žadosćz, ale to je jenož móžno, hdnyž hladamy na khrystuža, kotryž je ja naž wumrijeł. Wón je psches swoju žmjerćz paštyr a biskop naschich dušchow. Wón chze naschej dušci pomhacž w bēdženju pschecžiwu hrěchej a wschitkej cžemnosćzi.

Hdnyž my takle wopominamy khrystužowy pucž horje do Jerusalema, dyrbi pschi tym žobu klicžecž džakownosćz: Nam derje tajkoh' knjeja! Samjeń.

Je luby Bóh na naž sapomnił?

Wichor howri, žněh pod stupom schrěcži;
S jažnych njebežow nam symny mēžacž k wěczi.
Syma, ach symna syma bo tak žurowi!
Hacž luby Bóh žnadž na naž tudny sapomni? —
Wžyžo žněh na semju tu spada
Na trawnik kaž pucže, rostliny a lada.
Swěrina kłódna kłodži tak ja žyrodu!
Je luby Bóh žnadž sapomnił na swěrinu? —
Wodarmo pschi kercžku žym ja stała,
Hacž tam njebych ptacžkow hróncžko wužłjshaka.
Syma pał syma ptacžkej psst je samknyła,
Hacžrunje czopke pjerko jeho pschikrywa!
Kaž wón pyta na kercu a shtomje,
Hacž ja symu czerikej tam sparny dom je!
Esněh, žněh ach sažypa jom wschitke sornjatka!
Je luby Bóh žnadž sapomnił na ptacžatka? —
Ně, o ně! Bóh luby knjes ně wěscze,
Cžehodla tu tajka syma na wchēm mēscze!
Wocžakaj! Bóh nam wupšchi saž liliju
W wobradži, shtož trēbne nam je k žiwjenju! —
Wichor tuž njech howri psches žiwjenje,
Njech je symny, horzoty tu wotmēnjenje,
Bóh knjes, klyšch, tola pschezo „myšle mēra“ ma!
O sapšchimn, rospomni to, ty dušcha dwēlowaza!

Wobžedžu staru žerbšku Bibliju i drugeho wudawka. Wot smylkow porjedžena bu wona w lěcže 1823 wot Jana Gottfrieda Kühna, předarja w Kluschu, wudata, k druhemu rasej žwěru pschekladana. Tak je moja Biblija lětku 114 lět stara. Czischcžak je ju Ernst Gottlob Monja w Budyšcinje; je do fruteje kže twjerdže a derje swjasana, a mało wobšchodžena. Koža na wětach njeje rozžybana, a tak ma moja Biblija hišcže rjany napohlad. Lopjena žu drje žokte, ale pižmiki žu dobre a derje cžitacž, jenož spinkaj šaj wožlabloi. Moja Biblija njewukhadža i mojeje žwóiby. Ja ju psched 4 lětami namrěch wot pobožneho žwěrneho dobrego Eserba, njeboh Bohuwěra Hancžki, kiž bē žobusažoer a žwěrnny žobu-šaw towarštwa „Cžornobóh“ hacž do žmjerće.

Moja Biblija njeje jednora Biblija; wona ma něšhto wožebiteho. Tak móžemy na přenim njepoczischcžanym łopjenku, wot dobreje ruti i cžornizu pižane němste pižmo cžitacž: „Zur Erinnerung an die 300jährigen Jubelfeiern der Augsburgischen Konfession 1830 von der Zweig-Bibel-Gesellschaft in Budisin. Christiana Wobsten, Großwelfa am 26. Juny 1830.“

Tak wēm, shtó bē přenja wobžedžerka mojeje Biblije. Bē wona mloda? bē wona staršcha? To njewēm. Žyłe wěšte je, so bē tehdy žiwa a mējesche to pobožne mjeno khrystla. Mohla-li moja Biblija tola powēdacž, kelko a kajzy bēchu jeje wobžedžerjo, shtó wscho je žobu pschekžiwila srudoby, horja a wješela, by mi žnadž dny dolho powēdacž mēka. Ja ju jara lubuju, moju staru Bibliju, a žmój na bo tak swucžiloj, so bo njemóžemoj dželicž. Wona w kamorje k ruzny leži, a hdnyž ja kamor wotewrju, wona na swojej spinkaj mi napschecžo žbcha a prošy: „Wšmi mje kšwilu, pēstuj mje, saběraj bo so mnu! Mi je bo tu wostudžilo!“ Potom wošmu ja to džěcžatko, wobrocžam łopjena jene po druhim a nětko pytnu: „To njeje džěcžo, to je móžny mudry duch, kiž tu pał předuje, wucži, pucž pokasuje a sažo powēda. Jeho hlož je druhdy žurowy, potom pał sažo miły a lubosćz žama. Wón dawa mēr a pokoj a shtož trjebam. „Pytajcže a wy budžecže namakacž!“ šteji tu pižane, a so tomu tak je, to njech Waž, moji lubi cžitarjo a moje lube cžitarki, tónle wěrnny podawk pschekwēdčži.

We wulkej žwětowej wójnje, hdnyž wscho tak žadne bēšche, pschidžje kēmi stara žónska, kiž mējesche lěto stareho wnucžka na rukomaj. Starosćziwa a srudna mi powēdasche: „Ja žym swoju zokrowu khartku pał šhubila pał sapoložila! Ja ju njenamakałam a nimam ani drjebjeńcžki zokora w domje a ja to džěcžo jón tola nušnje trjebam.“

Dach jej schalku zokora, troštowach ju, so žnadž khartku tola namaka. „So ju šhubišcže, to njewěrju, scže tola pschezo tak wobhladniwa!“ Radžach jej, bo w mērje doma pokydnycž a derje pschemyžłowacž wscho, shtož dženzka džekaschcže, žnadž bo pschipódlu dopomni, hdže bē ju položila.

Wona džěšche domoj, nježyžje pał bo, w mērje pschemyžłowacž, ně, wona cžinjesehe něšhto rosumnišcheho, dofelž bē staršcha a mudrišcha. Wona wša swoju Bibliju a nawocži a džěcžo na klin, a tak žyžje bo k blidu, w Bibliji mēr pytacž. Nawocži bēchu jamórane, tuž i mjehkej lapku jeje schelnyž cžiscžesehe. Mjes tym džěcžo Bibliju wotewri a łopjena dale wobrocžesehe; wona požwari: „Njecžin to!“ Tola džěcžo dale wobrocžesehe, mjes tym so wowka nawocži cžiscžesehe. Sdobom da džěcžo swuť wot bo, jako by něšhto namakalo a mējesche róžojtu papjerku w rucžy, ju wowžy k woblicžu djeržo. Wona ka psches nawocži pohlada a cžitasehe: „Zuckerfarte“. To bē

wješe! Džeczo bě w Bibliji namaŕalo, štož wowa pytaše. Tuž pytajmy w Bibliji. My tam namaŕamy,, štož je nam najnušniše sa tu a tam.

Što možeš Ty wo ŕebi a ŕwojej Bibliji powědacž?
L.

Bože słowo!

Luby Jesu, žórlo mozy
W Twojim słowje je sa naž,
Hdyž naž trajcha błuda nozy.
W nim tola, kóždy czaž,
Prawo ŕwětko namaŕam!
Runje pšes njoh' wšah Ty nam
Wutrobu jow roškwětluješ,
A njebežam pučž pokajuješ!

Rajki je nam poklad tola
W Sswjatym pišmje šhowany!
Pšes njoh' ŕo nam Boža wola
Saschčžepi do wutroby,
Hdyž pať w ŕwojej hrěschnošči,
Po nej nješmny činili, —
Tym, kiž žel je, šeho pada —
Wono wobkwědčži, hdyž hnada.

Esłowo hnady dobra paštwa
Sa hrěschnikow kóždy czaž!
Tu ŕo jjewi, kať Ty s jaštwa
Hrěchow wuřwobodži naž.
W žykej Twojej lubošči,
Sbóžniko mój najlubšči,
Pšezgo s noweho Cze widžu,
Hdyž we Esłowje sa tym šlědžu.

Božo, Twoje Esłowo duzy.
Je mi, hdyž ja wustawam,
Esny ty kij w mojej ruzy,
Na kotryž ŕo sepjeram.
Pšes njo tež nětk kóždy czaž.
Twój duch powucžuje naž,
Kať stacz mamy w spytowanju,
Tu ŕu brónje k wojowanju!

A hdyž my tu njehladamy,
Twojich pučžow na semi!
W Twojim słowje pať my mamy,
Trošcht w kóždej žalošči!
A hdyž w šmjertnej štyštnošči
Hladam w šbóžnej nadžiji,
Eswěrnny Jesu, jenož k Tebi,
Wojmješ Ty mje s hnady k ŕebi.

J. B.

Pšehot sa pšehod.

Pšehed něšto czažom mějesche pólny general maršhall von Mackensen pšehi pořwječženju doma sa Hitlerowu młodžinu rěčž, kotraž ma ŕo tať:

„Moj lubi hólžy! Wam mam dženža tutón dom pšehopdacž, kotryž šmėje pšehodnje moje mjeno. Wy smėjecže junu šluzičž w nowym němškim ludowym wójšku. Wjazny hišcže: hdyž hladamy na naše nětcžišche položenje ŕwěta, pokajuje ŕo pšezgo bóle, so pšehidže sa našch němškim lud ro-

hadžowanje s cžeřwjenym ranjom. Hdy to budže, wě tón Anjes šam. To budže šchizny czaž sa šchesczijske podkóžki našcheje europšejke kultury. W tutym wojowanju smėjecže Wy, moji němšy hólžy, ŕo jako dobri wojazy wopokajacz. To njemóžecže Wy, hdyž nješcže w šchesczijskej wěře sałoženi. Prawy němški wojak dyrbi tež šchesczijski muž byčž. Tehodla je moje wořebite pšehcže, so ŕo w Hitlerowej młodžinje tež šchesczijski duch haji. Dajcže byčž bohabojošči a šchesczijskim pocžinkam we wěře mjes wami žwym! We tutej myšli pšehopodawam Wam Wajch nowy dom!“

Njedžela.

Se statnym šakonjom bu w Němškej njedželški mēr haťle 1896 šchitany. Woprawdže bě pať njedželški mēr tehdy hižo wšchudžom. 100 lět je to lětka, so Stuttgartski pšehupž Friedrich Stambach w nowinje „Schwäbischer Merkur“ wofjewi, so smėje ŕwoje klamy na wšchěch ŕwjatnych dnjach a njedželach šacžinjene. Wojachu ŕo, so tutón šchwarny pšehupž lupowarjow šhubi, tola ŕo mylachu, wjaz jich pšehidobny wšchědne dny a wjaz a wjaz pšehupžow ŕo jeho poštupei pšehišamny a mějesche runje tať njedželu klamy šacžinjene. Tuto hibanje ŕo na druge města rošchěři a je šawěcže s našterkom bylo sa pošdžišche šakonške poštjenja wo powšchitkownym njedželškim mērje.

Sajimawy to wěcže podawť a pšehkladny sa czažy kať našche.

Zyrkej a štat.

W Drježdžanach bě ŕo 28. januara w domje wulka šyła Evangelškich šhromadžika. Rěčšche tam tola wjednik Wušjerka evangelškej zyrkwe Němškej, generalsuperintendent D. Zöllner, wo „pučžu evangelškej zyrkwe Němškej.“ Wón šwola lutheršku zyrkej Šakškej, so by woštala pšehi tym, štož šačož je je byčža a so by ŕo šaštajika mőznje a rošchudnje jako zyrkej Khrjštuřowa sa wěru a pšehsednoščž wěry, sa lud a wjednika.

Lipšt, evangelški Lipšt bu w januaru šwolany k evangelštemu wustupej do hobrškej rumnošče Alberthalle a to pod heřlom „Christusglaube oder deutscher Glaube.“ Doťho do poštajeneho czaža šhromadži ŕo w 3 Božich domach wjaz hacž 6000 wořobow. Rěčželi šu tam Hamburgski bywšchi biskop D. Schöffel, a defan abo wjednik theologiškej Lipsčžanskej fakulty, prof. D. Bornkamm a Lipsčžanski šuperintendent D. Schumann. Tutón wustup bě tať rjez wotmołwa na propagandu hibanja „Deutsche Glaubensbewegung“, pšehedewšchem pať mőzne wuřnacže k Šbóžnikkej Jesuřkej Khrjštuřej.

Evangelške hibanje w Awštriji njeje ŕo pominylo. Wo tym powjedaja tež licžby šandženeho lěta. W 9 wořadach hłowneho města Wina pšehištupe jich w lěcže 1936 3042 wořobow k evangelškej zyrkwi. S njeje wustupiko je sa tuto lěto 648.

Se Šerbow a s daloka.

„Württembergski bibliški wustaw“ w Stuttgarče doťnija lětka 125. lěto ŕwojeho wobschěrneho a žohnowaneho škutkowanja. Wón je sa tute lěta wudať 22 milionow Biblijow a džělow Biblij; s tutnych bu jich sa pošlednje 25 lět 20 milionow wudatnych. Nječ Bóh dale žohnuje škutkowanje tuteho towarštwja. Esmy tola pšehi tym, ŕo šačožicž na to heřlo: kóždy měj ŕwoju Bibliju! a tež po nim cžinčž.

Tuž tež měj nětk kóždy swoju Bibliju, ju čitajo, w njej pýtajo, so bychmy tať s Božim słowom w rukomaj a we wutrobje wobitali w žiwjenju kaj tež je a ras tež we wumrěcžu a junu tež we wěcžnosći. — Nasche herbske Biblije wukladuje nasche Sakiske hłowne bibliste towarstwo. Wono da snowa herbske Biblije wjasacž; tak móže so tež kóždy Eserb a kóždy Eserbowta se herbskej Bibliju jasstaracž. Jary kaž „Eserbske Nowiny“ wobstaraja rad kóždemu Bibliju. Nětkle so kupuja dary sa konfirmaziju. Čiřmy tu po mjenowanym heřle: Dajmy kóždemu paczerstemu džěcžu kaž spěwarste tak Bibliju sobu do žiwjenja.

Bóh swarnuj nař a našch kraj pšched slótniškimaj rukomaj, kotrejž statoki sapalatej. Nařtroženi křnjchimy wšchitzy, so je so sažo paliko a to dwóžy hnydom. W Drobach pola Minakala so sniczi statok a nětk sažo w Rhelnje a se statokomaj wjele nadoby a wjele žnjow. Njeh so prawje bórny swěsći, šhto je sluczeť a njeh so se wšchej mozu wobara tajkemu njedocziństwu! Domachpřtanym pať pšchicž křchesczi-janska lubošć na pomoz!

Zyrkwinska rosprawa Michalskeje wořady. Wořada ma 9860 duřchow, 3000 na Židowje, 860 w Tšelanach, 6000 wonka mějta. Licžby w spinkach so na lěto 1935 počahuj. Křchcžnych bu 168 džěczi (177), 82 hólczkow a 86 hólczkow, mjes nimi 12 njemandželskich džěczi. Paczerstich džěczi bě 174 (180), 106 hólzow a 68 hólzow; 6 džěczi je so na herbskim kemschenju a 168 na němskim w křchcženskim křubje wobkřucziť. Pšchipowědanjow bě 114 (116), wěrowanjow 72 (82). Pšchowanych je 132 wořobow (125); mjes nimi bě 21 džěczi (s tnyh 3 morwe narodžene), 11 nježenjenych mužů, 13 nježenjenych žonow, 17 ženjenych mužů, 20 ženjenych žonow, 17 wudowžow a 36 wudowow. Najstarschej běšchaj Eserb a Eserbowta: sanitetny rada dr. Hermann w Tšelanach 95 lět stary a Marja Reša Schubertowa na Židowje we 91. lěcže žiwjenja. Pšchowali křmy na hrodziřchu 39 (36), na Michalskim pohrjebniřchcžu 38 (49), we Wulkim Wjelkowje 5 (7), w Małym Wjelkowje 6 (2), w Čiřchónžach 6 (8), w Džěžnikach 0 (0), w Dobruřchi 11 (6), w Eskonej Borščiczi 3 (2), na pohrjebniřchcžu wokrjěkneho wustawa 23 (15). Spowjednych bě 4153 (4074), a to 1636 mužškich a 2517 žónškich (1613 a 2461). Pšchi herbskich spowjedžach wobdžěli so 1022 a pšchi němškich 3131. W Božim domje mějachmy 68 spowjedžow sa 3684 spowjednych, 34 sa 920 Eserbow a 34 sa 2764 Němžow; domach woprawjenych bě 241, 102 Eserbow a 139 Němžow; we wokrjěknym wustawje bě 228 spowjednych. Kollekty wunjeřechu se šběrkami sa křwate miřionstwo a sa Gustav-Udolfske towarstwo 2751 hr. Naschu drařtkomorů móžachmy řebi rjanu wobnowicž. Bóh lubny Křjes chynť dale se křwojej wulkej lubošcžu k nam naschu lubošć budžicž a žohnowacž!

S Hornjeho Wuřesda. W lěcže 1936 narodži so 32, 26 w lěcže 1935, džěczi, 13 hólzow a 19 hólzow a to 29 mandželskich a 3 njemandželske. Konfirměrowalo je so 31 (25) džěczi, 20 hólzow a 11 hólzow. Pšchipowjedaťo je so 16 (29) porow, wěrowaťo 12 (18) porow. Wumrěťo je 19 (14) wořobow a to 8 mužškich a 11 žónškich abo 14 dorosčžnych a 5 džěczi, mjes nimi jene mormonarodžene. K spowjedži pobny 1177 (1218) wořobow, mjenujžy 544 mužů a 633 žonow. Kollekty wunjeřechu 800,09 hr. (760,37 hr.). Nimo teho wotmě so 26 (21) kemschenjow sa džěczi, 9 (8) Božich křlužbow sa młodžinu, 5 (5) póřškich a 2 (5) adventškich pobožnosćow, 34

(32) němškich a 3 (5) herbskich spowjedžow a 14 (31) doma wobstaranjow.

S Wóřlinka. (Zyrkwinska rosprawa.) W lěcže 1936 narodžichu so w naschej wořadze 39 džěczi (1935: 53), a to 23 hólczkow a 16 hólczkow, mjes nimi 2 njemandželskej a 1 mormonarodžene. — Paczerstich džěczi běšche 71 (75). — Pšchipowědanjow běšche tu 28 (29), wěrowanjow 24 (25). — Wumrěťo je 32 (34) wořobow, křhowanjow běšche we Wóřlinku 25, w Čiřkowje 6. Jena wořoba bu w drugej wořadze pšchowana. Tři wořoby, kiž běchu w zusbje wumrěťe, buchu pola nař křhowane. — Spowědnych je bylo 1548 (1667), mjes nimi 63 doma woprawjenych. Šběrki řu wunjeřle 374,92 hr., (301,21 hr.). S tutoho wunojřka je so 227,60 hr. wotedaťo, 147,32 hr. wořta sa wořadu.

Biblisti pucžniť.

Njedžela Estomihi, 7. februara: Šlaj, my džemy horie do Jerusalema a wšchitko budže dolonjane, šchtož piřane je pšches profetow wo čłowškim řynu. Luk. 18, 31. — Luk. 18, 31—43. — Před. Gal. 7, 3—5. — Šlaj, tudy řłabe s křrosćžu dže Bože jehnjo k řěšanju, so šminje wjeřeloscže a wořmje na so hanibu, křměch, rany, křchicž, křmjercž žalořtnu, to wšcho dla twojej škoscže. K. 78, 1.

Pondžela, 8. februara: Jesuř sawoľa džěcžo k řebi a postaji jo řřjedza bjes nich a džěšche: sawěrnje, sa praju wam: Je-li so so njewobrocžicže a njebudžecže jako džěczi, dha wy njepřchidžecže do njebjeskeho křaleřtwa. Matth. 18, 3. — K. 397, 7. — Mark. 3, 1—12. — Josua 11, 1—12.

Wutora, 9. februara: Wón wopokasuje móž se křwojim ramjenjom a roscžeri tnyh, kotřiz hordži řu w řwojich wutrobnych myřlach. Luk. 1, 51. — K. 428, 1. — Mark. 3, 13—22. — Josua 11, 13—23.

Šřřjeda, 10. februara: Jesuř džěšche: Wótcže, wodať jim; pšchetož woni njewjedza, šchto čžinja. Luk. 23, 34. — K. 413, 1. — Mark. 3, 23—35. — Josua 14.

Šchtwóřť, 11. februara: ... Me bjes hřěcha. Hebr. 4, 15. — K. 378, 3. — Mark. 4, 1—20. — Josua 20.

Pjatt, 12. februara: Pawoľ předowasche to křaleřtwa Bože a wucžesche wo Křjesa Jesom Křřřstom se wšchej křhobłocžu bjes řakasanja. Jap. řř. 28, 31. — K. 491, 8. — Mark. 4, 21—29. — Josua 23.

Šsobota, 13. februara: Wopomniť pať, řak řy dořtať a křnjchať a džerž to řame! Šjewj. Jana 3, 3. — Mark. 4, 30—41. — 1. Móřř. 22, 1—14. — Wudžerž tu, Žionje, džerž řwěrnoscž tu, njebudž liwke, řběhni řo spěřchnje, škoro pšchidžesich k dobncžu; řběhni řo, wořtaj wšchitko hřěřchne. Žionje, we křmjertnym bědženju wudžerž tu. K. 203, 7.

Řřřtowanje:

Kři. Š. B. w B.: Je-li so něřchto s požlednich póřřłankow hiřchcže njewořjewjene, prořřmy nam wotpiř toho pšchipořřlacž.

Kři. L. w D.: So řak bórny řažo piřaschcže, je řwjeřelaze. Wutrobny džak a wjele dobreho.

Do wořadow: S kotrejž wořady řo hiřchcže wořadna rosprawa sa lěto 1936 njewoteda, njeh řo hiřchcže woteda, so bychmy wšchě po řjadu wořjewili. Redaktor.

Sa Jnwoavit: K. w K. — Sa Reminiscere: L. w M. — Sa Dřuli: B. ř w B.